

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Epistola VII. Gregorii Papae IX. Ad Omnes Archiepiscopos, Episcopos,
Abbates, &c. De canonizatione sancti Dominici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

iam (quod tamen a sancto absit) voluisset, in his quæ vniuersa sancta Synodus absque vlla ambiguitate irrefragabiliter confidenterque accepit; accepit autem in eo sensu, sicut dictum est, quo exposuit, cum prima Synodo hæc suscipienda repetens. Siquidem illam sanctam Synodum omnes sancti patres in Conciliis post sequentibus venerantur, eademque cum illa credunt; quin & sancti patres, qui hanc ipsam antecesserunt, eadem cum illa sensere. Hanc fidem tenemus, sic credimus, sentimus, & profitemur.

SVBSCRIPTIONES.

Hanc fidem teneo ego Rodolphus ex fratrum Minorum ordine, domini papæ Gregorii veteris Romæ episcopi apocrisiarius, sic subscribo, & ita credo.

Hanc fidem ego Ammonius ordinis fratrum Minorum, apocrisiarius domini papæ Gregorii veteris Romæ episcopi, habeo, sic credo, & ita sentio.

Hanc eandem fidem & nos Hugo & Petrus Prædicatorum ordinis, ac domini papæ Gregorii veteris Romæ episcopi apocrisarii, amplectimur, sic credimus, atque ita sentimus.

EPISTOLA VII.

GREGORII PAPÆ IX.

AD OMNES ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS,
ABBATES, &c.

De canonizatione sancti Dominici.

Gregorius episcopus seruus seruorum Dei venerabilibus fratribus archiepiscopis & episcopis, & dilectis filiis abbatibus & prioribus, archidiaconis, decanis, præpositis, archipresbyteris, & aliis ecclesiarum prælatis, ad quos literæ istæ peruenerint, salutem & apostolicam benedictionem.

FONS sapientiæ Patris Dominus noster Iesus Christus, cuius natura bonitas, opus misericordia, redimens & renouans quos creauit, qui vineam, quam de Ægypto transfudit, vsque ad consummationem sæculi non relinquit, sapienter signa propter instabiles mentes innouat, & mirabilia contra diffidentiam incredulitatis immutat, dum in ecclesiæ nascentis exordio post obitum Moyse, videlicet finem legis, ascensus equos in euangeliorum quadrigis,

Concil. Tom. 28.

Q9

quæ vere sunt sanitas, arcu sacri eloquii, quem, donec Iudæus infirmetur, intenderat, & iuramentis, quæ in patribus nobis disposuerat, suscitatis, confidentiam Iericho, gloriâ mundi, quem prædicationis fremitu obstupefactis gentibus vicerat, calcaturus, viam equis suis in mari faceret, & in Rahab salutem latitudinis gentium signo cocineo figuraret, in prima quadrigarum quatuor egredientium in Zacharia de medio duorum montium æreorum protulit equos rufos populorum principes, fortes terræ, qui per obedientiam fidei Deo Abraham patris creditum in fundamentum noui fœderis adhærentes, ad ducis instar tinctis de Bosra, id est tribulationis angustia, vestibus, cuncta suæ signa militiæ rubricarunt, vt pro futura gloriæ gaudio præsentem gladium non timentes, effecti martyres, id est testes nouæ legis, libro confessionis voce subscriberent, & forinsecis miraculorum signis ad stipulationum robur appositis, librum & tabernaculum, quod Deus & non homo fixit, ac euangelici vasa ministerii non brutorum sed rationabilium hostiarum sanguine tingent, & in vniuersam spatiosi maris faciem sagena prædicationis expansa multiplicatam super numerum de cunctis quæ sub cælo sunt nationibus ecclesiam congregarent. Sed quia præsumptio multitudinem & malitia subsecuta est libertatem, in quadriga secunda, sub colore qui lugentibus ac pœnitentibus congruit, equestrè cuneum deputauit, qui ad claustrale desertum ductus per spiritum, sub noui Israelis auriga sanctissimo Benedicto, velut sub altero Elisæo, filiis prophetarum communis vitæ bonum occasione multitudinis perditum in iucundæ cohabitationis grata societate restituit, & sic vnitatis scissum rete reficiens, ac per opera pietatis ad terram Aquilonis, vnde omne malum panditur, proficiscens, eum fecit in ingressis thesauros niuis & contritis corde quiescere qui dedignatur in corpore subdito peccatis habitare. Post quos quasi lassum renouaturus exercitum, & redditurus iubilum post lamentum, applicitis ad quadrigam tertiam equis albis, fratribus Cisterciensis ordinis & Florensis, velut tonsarum greges geminæ caritatis fetibus vberes de pœnitentiæ lauacro fecit ascendere, sancto Bernardo arietate ouium in virtute spiritus, qua ex alto indutus exti-

tit, & in abundantia frumenti vallium præeunte, vt transeuntes liberati per eum in fortitudine clament ad Dominum, dicant hymnum, & ponant castra Dei exercituum super mare. Nouo igitur Israele his tribus agminibus, turmis totidem, quas Philisthiim fecerāt, occurrente hora vndecima, cum dies iam declinasset ad vesperum, & propter iniquitatis abundantiam caritate plurimum frigescente vergeret iustitiæ radius ad occasum; quia vineam, ad quam paterfamilias operarios diuersis temporibus denarii conductos conuentione præmiserat, & quam sua dextera plantarat, non solum vitiorum vepres & spinæ peruaserant, sed iam propemodum vulpeculæ demolientes conuertere in alienæ vitis amaritudinem intendebant, aduersus infestissimam multitudinem militiam adunare voluit promptiorem, & sicut impræsentiarum cernimus, post trium signis differentiū tirocinia quadrigarum, in quadriga quarta equos varios & robustos Prædicatorum & Minorum fratrum agmina cum electis ducibus simul in prælium directurus, spiritum S. Dominici suscitauit, & ei velut equo suæ gloriæ præbens fidei fortitudinem & feruorem, diuinæ prædicationis hinnitum circumdedit collo eius. Qui gerensa pueritia cor senile, ac in mortificatione carnis eligens viuere, vitæ requisitum auctorem: & Deo deditus, ac in Nazaraum sub beati Augustini regula consecratus, sedulum circa sancta Samuelis imitatus obsequium, in castigatione desiderii piissimum Danielis continuauit affectum. Iustitiæ semitas & sanctorum vias strenuus athleta custodiens, & vel ad momentum de tabernaculo Domini, de militantis ecclesiæ magisterio & ministerio non discedens, carnem spiritui, & sensualitatem subiiciens rationi, & factus vnus cum Deo spiritus, totus in eum per excessum mentis pergere studuit, & sobriæ compassionis studiis a caritate proximi non recessit: quo sagittante delicias carniū, & fulgurante mentes lapideas impiorum, omnis hæreticorum secta contremuit, omnis ecclesia fidelium exultauit. Ætate crescente creuit & gratia: quandoquidem inexplicabile gaudium de zelo concipiens animarum, ad eloquia Dei dedit animum, & per euangelium Christi multos generans, in conuersione tam strenuæ multitudinis euangelicæ dignitatis officiū profitentis no-

men & opus in terra meruit obtinere maiorum: pastor & dux inclytus in populo Dei factus, nouum Prædicatorum ordinem instituit meritis, ordinauit exemplis, nec miraculis confirmare desit euentibus & approbatis. Nam inter opera sanctitatis & signa virtutis, quibus in carne positus claruit, diuersorum curatis languoribus, loquela mutis, visu cæcis, surdis auditu, gressu paralyticis, & sanitate pristina multarum generibus inualetudinum restitutis, aperte patuit, qualis spiritus in eiusdem sanctissimi gleba corporis habitauit. Cum igitur ex multa familiaritate, quam nobiscum in minori constitutis officio habuit, argumenta sanctitatis ipsius ex insignis vitæ testimonio constitissent, essetque postmodum de miraculorum veritate dictorum facta nobis per testes idoneos plena fides, nos cum commisso nobis grege Domini confidentes eius posse suffragiis per Dei misericordiam adiuuari, vt cuius in terris solatium gratiosæ familiaritatis habere meruimus, eius in cælis potenti patrocínio gaudeamus, ipsum de fratrum nostrorum consilio & assensu, ac omnium tunc apud sedem apostolicam consistentium prælatorum, catalogo sanctorum adscribere decreuimus: statuentes firmiter, ac vniuersitati vestræ præsentibus iniungentes, vt Nonis Augusti, antè diem quo posita carnis sarcina diues meritis penetravit in sancta, similis sanctorum factus in gloria, eius natalitia celebretis, & faciatis solenniter celebrari: quatenus eius precibus Deus, quem viuens coluit, exoratus, gratiam in præsentis sæculo & gloriam nobis tribuat in futuro. Nos vero tanti confessoris venerabilem sepulturam, quæ miraculorum fulgoribus generalem illustrat ecclesiam, cupientes dignis Christianæ deuotionis honoribus frequentari, vere pœnitentibus & confessis, illam in festiuitate præfata annis singulis cum deuotione ac reuerentia debita visitantibus, de omnipotentis misericordia, & beatorum Petri & Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, annum vnum de iniuncta sibi pœnitentia misericorditer relaxamus.

Datum Reate tertio Idus Iulii, pontificatus nostri anno octauo.